Pierwsze efekty wyroku TK. WSA o przesłance wznowienia postępowania

Kategoria: Komunikacja i Transport
Opublikowano: piątek, 19, maj 2023 13:01
Przemysław Matysiak
Odsłony: 1713

Przypomnijmy istotę sprawy – 13 grudnia 2022 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw rozumiany w ten sposób, że podstawę wydania decyzji, o której mowa w art. 102 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, stanowi wyłącznie informacja organu kontroli ruchu drogowego o ujawnieniu popełnienia czynu opisanego w art. 135 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

O wyroku TK i najważniejszych tezach jego uzasadnienia możecie Państwo przeczytać w artykułach mec. Bernadety Skóbel tu: tutaj i tutaj

Tematem niniejszego artykułu jest jednakże (niezwykle istotne w kontekście wyroku TK) niedawne orzeczenie WSA w Łodzi.

Sprawa, którą badał sąd administracyjny dotyczyła zatrzymania stronie prawa jazdy przez GITD na podstawie art. 135 ust. 1 pkt 2 lit. a) prawa o ruchu drogowym w zw. z art. 50 ust. 1 lit. c) ustawy o transporcie drogowym (tj. zatrzymania wydanego w kraju prawa jazdy za pokwitowaniem w przypadku ujawnienia czynu polegającego na kierowaniu pojazdem z prędkością przekraczającą dopuszczalną o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym). Inspekcja o fakcie zatrzymania prawa jazdy poinformowała starostę, który na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami, wszczął postępowanie w sprawie zatrzymania prawa jazdy na okres 3 miesięcy. Postępowanie zakończyło się wydaniem decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy na okres 3 miesięcy od 30 czerwca 2022 r. do 30 września 2022 r., która została utrzymana w mocy przez SKO.

WSA podzielił stanowisko Trybunału, zgodnie z którym strona nie powinna być pozbawiona możliwości przedstawienia swoich racji w toku postępowania administracyjnego. Zwrócono również uwagę, że jeżeli w ramach tego postępowania strona kwestionuje fakt popełnienia naruszenia prawa, wątpliwości co do rzeczywistego przebiegu zdarzenia powinny być rozstrzygnięte zanim nałożona zostanie na nią sankcja.

W rozpoznawanej sprawie sąd administracyjny, opierając się na wspomnianym wyroku TK, uznał że ziściła się przesłanka wznowienia postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 145a § 1 Kpa. Przepis ten stanowi, że dopuszcza się wznowienie postępowania również wtedy, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja.

WSA dostrzegł również, że w rozpoznawanej sprawie strona skarżąca zarówno na etapie postępowania administracyjnego, jak również sądowego podnosiła, że:

- informacja GITD nie odzwierciedla stanu rzeczywistego,
- faktycznie nie dopuściła się naruszenia prawa, polegającego na przekroczeniu prędkości.

Zatem – zdaniem sądu, organy pominęły, że strona kwestionowała m. in. prawidłowość pomiaru prędkości. Z art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami wprawdzie wynika obowiązek wydania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy, ale tylko wtedy jeżeli prawidłowo ustalony stan faktyczny sprawy odpowiada hipotezie tej normy, czyli kierujący pojazdem przekroczył dopuszczalną prędkość o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym. W sytuacji kiedy kierujący pojazdem kwestionuje fakt popełnienia wykroczenia, orzeczenie o zatrzymaniu prawa jazdy nie może być wydane jedynie w oparciu o przekazaną staroście informację Policji (zob. wyrok NSA z 17.01.2023 r. sygn. akt II GSK 842/22).

Phoca PDF

Kategoria: Komunikacja i Transport
Opublikowano: piątek, 19, maj 2023 13:01
Przemysław Matysiak
Odsłony: 1713

Wyrok TK odnosi m.in. ten skutek, że organ powinien mieć pewność przed wydaniem decyzji na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami, że doszło do przekroczenia dozwolonej prędkości. W przeciwnym razie powinien podjąć czynności w kierunku ustalenia, czy można stwierdzić w sposób jednoznaczny, że przekroczenie nastąpiło. W omawianej sprawie strona skarżąca dodatkowo podnosiła przed organami obydwu instancji, że w chwili zdarzenia nie kierowała pojazdem. Kierujący pojazdem, który kwestionuje fakt popełnienia takiego naruszenia, ma możliwość dowodzić swoich racji w postępowaniu przed sądem powszechnym. Z akt sprawy wynika również, że takie postępowanie zostało wszczęte, nie wiadomo jednak, czy zostało prawomocnie zakończone. Zdaniem WSA, dopiero poczynienie odpowiednich ustaleń w tym zakresie dawałoby organowi podstawę do wydania decyzji w sprawie.

W konsekwencji sąd administracyjny uchylił decyzję SKO oraz poprzedzającą ją decyzję starosty.

Opracowano na podstawie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z 19.04.2023 r., sygn. akt III SA/Łd 705/22, orzeczenie nieprawomocne

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl

Phoca PDF